

شوراهای پروانه ساخت و نمایش بیشتر کارمندی عمل می کنند

کارگردان سینما درباره عملکرد شوراهای پروانه ساخت و نمایش سازمان سینمایی گفت: این دو کشورا پیشتر تشبیه فضای کارمندی پر خوردمی کنند. محسن محسنی نسب در گفت‌وگو با باشگاه خبرنگاران جوان عنوان کرد: این دو شورا طبق بخشنامه‌هایی که به آنها دیکته شده فیلمنامه‌ها و فیلم‌ها را می‌سنجند و تصمیم می‌گیرند، خصوصاً شورای پروانه ساخت که باید طبق جایگاه جمهوری اسلامی ایران فیلمنامه‌ها را تأیید کند و نگارد یکسری فیلمساز به صرف خنداندن مردم اثری را تولید کنند که در این صورت بهتر است فیلم‌های خارجی را وارد کنیم، چون با نگاهی موشکافانه و درست متوجه می‌شویم اثرات تخریبی کمتری روی جامعه دارند. به اعتقاد این کارگردان سینما اگر قرار باشد سینمای تفکر و سینمای جمهوری اسلامی ساخته شود باید صاحب ارزش‌های والای انسانی مانند جوانمردی، گذشت، ایثار و قهرمان واقعی سینمای مالاغر و تحیف شده است و اصلاً قابل قیاس با سینمای هالیوود و بالیوود نیست، چون مقوله‌های ذکر شده مانند ایثار، جوانمردی، قهرمان، ارزش خانواده و… در آن دیگه خیلی کمرنگ شده است.

وی می‌افزاید: هر دو در دوره‌های مختلف دارای بسته‌های سیاسی و جناحی خاصی هستند و طبق آن عمل می‌کنند، البته این موضوع در عملکرد همه آدم‌ها وجود دارد. امیدوارم این دو شورا طبق قوانین اسلامی حاکم بر جامعه پیش بروند و از قرآن خط بگیرند. در کل باید در روش بررسی فیلمنامه‌ها و فیلم‌ها بازنگری شود.

دست و دل نظارتی‌ها

برای پر خوردم با سرتیپی می‌لرزد

سینما در اکران نوروز ۹۸ با پدیده جدیدی به نام «رحمان ۱۴۰۰» مواجه شد؛ فیلمی که در کمال تعجب به جای نسخه مورد تأیید سازمان سینمایی نسخه دیگری را اکران کرده بود. به گزارش تسنیم، تخلف فیلم رحمان ۱۴۰۰ برای اولین‌بار در سینما رخ داده بود و انتظار جامعه سینمایی پر خوردم با این تخلف بود، اما از طرف دیگر سخنان مختلف، علی سرتیپی مدیرعامل مؤسسه بین‌المللی پخش «فیلمیران» بود که بسیاری از فیلمسازان علاقه‌مند به همکاری با او هستند و از طرف دیگر او مسئولیت کانون پخش کنندگان سینمای ایران را بر عهده داشت و بر پردیس سینمایی گوروش، پرفروش‌ترین پردیس سینمایی کشور مدیریت می‌کرد. همین موضوع دست و دل نهادهای نظارتی را برای برخورد با او می‌لرزاند.

حال بعد از حدود یک ماه از این ماجرا نه‌تنها پر خوردمی با متخلفان صورت نگرفت بلکه شرایط اکران ماه رمضان را برای فروش فیلم «سامورایی در برلین» که شرکت فیلمیران (با مدیریت سرتیپی) مسئولیت پخش آن را بر عهده داشت فراهم شد. اکران ماه رمضان تبدیل به قربانگاه پنج فیلم سینمایی شد تا «سامورایی در برلین» بفروشد.

نویسندگان شکست‌خورده‌ای که برای کودکان می‌نویسند

نویسنده ادبیات کودک و نوجوان گفت: برخی فکر می‌کنند نوشتن در حوزه ادبیات کودک کار راحتی است و با نوشتن چند جمله کودکانی می‌توانند صاحب کتاب شوند. حمیدرضا شاه‌آبادی در گفت‌وگو با ایسنا، با بیان این مطلب افزود: چنین دیدگاهی در یک تصور غلط ریشه دارد و این تصور غلط بر این مبنا شکل گرفته که کودک، بزرگسال رشدنیافته است و تنها تفاوت کودک با بزرگسال در قد و اندازه و میزان توانایی‌اش است، جسم و فکر بچه‌ها کوچک‌تر است و توانایی‌های‌شان کمتر از بزرگسالان است. بر این مبنا وقتی به ادبیات کودک نگریسته می‌شود، ادبیات کودک شکل رشدنیافته، ضعیف‌تر و بی کیفیت ادبیات بزرگسالان تلقی می‌شود.

وقتی چنین تصویری وجود داشته باشد نویسندگانی که توانایی کمتری دارند و در نوشتن برای بزرگسالان شکست خورده‌اند، تصور می‌کنند می‌توانند وارد حوزه ادبیات کودک شوند و اگر نوع ضعیف‌تری از ادبیات را برای کودکان عرضه کنند، مشکلی وجود ندارد.

شاه‌آبادی سپس خاطر نشان کرد: متأسفانه بارها در دانشگاه‌ها دیدهام استادان رشته زبان خارجی به دانش‌جویان خود توصیه می‌کنند برای شروع کار ترجمه به ادبیات کودک مراجعه کنید و زمانی که به توانایی لازم رسیدند وارد حوزه ادبیات بزرگسال بشوند. چنین تصویری مانند این است که بگوئیم پزشکی که اطفال را معاینه و معالجه می‌کند، کارش راحت‌تر از پزشکی است که بزرگسالان را معاینه می‌کند، در حالی که هر دوی آنها دو تخصص جداگانه هستند.

| روزنامه جوان | شماره ۵۶۴ | شنبه ۲۸ اردیبهشت ۱۳۹۸ | ۱۲ رمضان ۱۴۴۰ | اذان ظهر: ۱۳:۰۱ | غروب آفتاب: ۲۰:۰۵ | مغرب: ۲۰:۲۵ | نیمه‌شب: ۰۱:۰۱ | اذان صبح: ۵:۱۷ | طلوع آفتاب: ۵:۵۷ | ۰

هزینه بی‌مهری دولت به صداوسیما را مردم می‌پردازند

وزارتخانه‌های ارشاد و بهداشت در نظارت بر تبلیغات تجاری منفعل عمل می‌کنند

محمدصادق عابدینی

هر قدر که جلوتر می‌رویم بی‌مهری مالی دولت روحانی به صداوسیما بیشتر اوج می‌گیرد و هزینه اصلی این بی‌مهری‌ها را مردم می‌پردازند چرا که صداوسیما برای جبران درآمدهایش پیش از پیش به تبلیغات تجاری وابسته می‌شود. محصولی که به عنوان تقویت‌کننده و عامل رویش مجدد موهای ریخته شده از تلویزیون پخش می‌شود به گونه‌ای که مقام وزارت بهداشت فاقد مجوز است.

غلبه بازرگانی بر فرهنگ

در دعای به ظاهر ساده و قدیمی میان بی‌مهری دولت در حمایت از صداوسیما، بی‌بولی رسانه ملی و حجم بالای تبلیغات، وقتی پای سلامت مردم وسط می‌آید، دیگر مسئله ساده‌ای نیست.

اینکه چرا نهادهای نظارتی مانند وزارت ارشاد و وزارت بهداشت هم نمی‌توانند جلوی تبلیغ یک محصول فاقد مجوز در حوزه سلامت را بگیرند، کم کاری دولت را نشان می‌دهد و اینکه صداوسیما به پنهان می‌بولی، تبلیغی را پخش می‌کند که به سلامت مردم ضرر می‌زند، مسئله‌ای تأسفانگیز است. حال حتی اگر حسام الدین آشنا مشاور رئیس‌جمهور بخواهد مانند همیشه توپ را در زمین صداوسیما بیندازد و از مسئولیت قانونی دولت در این زمینه حریف به میان نیاورد، باز هم باید به حال مردم تأسف خورده که دولت حاضر نیست برای مراقبت از سلامت جامعه، جلوی یک اقدام غیرقانونی را بگیرد، ضمن اینکه اگر دولت به لحاظ بودجه صداوسیما را تحت فشار بی‌سابقه نمی‌گذاشت احتمالاً وضعیت تا این حد بغرنج نمی‌شد.

این روزها تبلیغات تلویزیونی یک محصول آرایشی بهداشتی که باعث رفع سفیدی موی سر می‌شود، باعث ایجاد جنجال توییتری شده است؛ توییتهی که یک خبرنگار آن را نوشت، سیدمحمود رضوی تهیه‌کننده اصولگرای سینما آن را بازنشر داد و با پاسخ‌های تند دولت در شورای نظارت بر صداوسیما همراه شد.

روزنامه‌سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران
صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز
مدیرعامل و مدیر مسئول: عبدالله گنجی
سر‌دبیر: غلامرضا صادقیان
آدرس: تهران، خیابان شهید مطهری
تقاطع میرزای شیرازی، پلاک ۳۸۴
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۳۴۱۶۵۴
روابط‌عمومی: ۸۸۴۹۸۴۴۸؛
نمابر: ۶-۸۸۴۵۶۳۴۴
توزیع: شرکت نشر گستر امروز ۸۸۸۳۱۹۲۱
چاپ تهران: چاپخانه روزنامه جوان
www.javanonline.ir

| روزنامه جوان | شماره ۵۶۴ | شنبه ۲۸ اردیبهشت ۱۳۹۸ | ۱۲ رمضان ۱۴۴۰ | اذان ظهر: ۱۳:۰۱ | غروب آفتاب: ۲۰:۰۵ | مغرب: ۲۰:۲۵ | نیمه‌شب: ۰۱:۰۱ | اذان صبح: ۵:۱۷ | طلوع آفتاب: ۵:۵۷ | ۰

هزینه بی‌مهری دولت به صداوسیما را مردم می‌پردازند

وزارتخانه‌های ارشاد و بهداشت در نظارت بر تبلیغات تجاری منفعل عمل می‌کنند

صداوسیما و چه در دیگر رسانه‌ها، صرفاً با مجوز وزارت ارشاد میسر خواهد بود. در مورد مواد بهداشتی و آرایشی داروها و خدمات درمانی علاوه بر وزارت ارشاد، وزارت بهداشت نیز باید مجوز برای مجاز بودن تبلیغات صادر کند.

این وظیفه‌ای است که دولت در قبال سلامت مردم در بخش تبلیغات دارد اما این وظیفه تا چه حد اجرا شده و بر حسن انجام آن نظارت می‌شود؟ برای نمونه صرفاً نگاهی داشته باشیم به نامه مدیر کل دفتر تبلیغات و اطلاع‌رسانی وزارت ارشاد در فروردین ماه سال گذشته که رونوشتی از آن به اداره بازرگانی صداوسیما جهت اطلاع و اقدام ارسال شده است.

در این نامه تأکید شده که به درخواست وزیر بهداشت، «اعلام ممنوعیت تبلیغات فهرست کالاها و اقدامات آسیب‌رسان سلامت» ابلاغ شده است. در فهرست ارائه شده تبلیغ انواع نوشیدنی‌های گازدار، آبمیوه‌ها، روغن‌های سرخ‌کردنی، سس‌های ماندن پفک، چیپس، مواد آرایشی مانند رنگ مو و دخانیات ممنوع اعلام شده است. آیا بینندگان تلویزیون می‌توانند تأیید کنند که به غیر از تبلیغ سیگار، باقی تبلیغات را در تلویزیون ندیده‌اند؟

ادعاهای دروغ در تبلیغ کالاها
یک خبرگزاری موضوع تبلیغ محلول رشد مجدد مو را که از تلویزیون پخش می‌شود، از شهرام شعبی سخنگوی سازمان غذا و دارو جویا شده است. پاسخ شعبی جالب است: «طبق استعلامات انجام شده، این محصول هیچ مجوزی از سازمان غذا و دارو ندارد، در نتیجه طبق قانون نمی‌تواند به عنوان یک محصول درمانی تبلیغ‌ات کند.» وی در ادامه با بیان اینکه تبلیغات این محصول به عنوان یک محصول درمانی به دلیل نداشتن مجوز از سازمان غذا و دارو کاملاً غیرقانونی است، می‌گوید: «این محصول تبلیغی تنها می‌تواند ادعای تقویت مو را مطرح کند اما مطالبی که در تبلیغات آن مبنی بر جلوگیری از ریزش مو و خواص درمانی آن ادعا می‌شود، کاملاً غیرقانونی است.»

سوالی که اکنون مطرح می‌شود این است که چرا وزارت بهداشت در برابر پخش یک تبلیغ غیرمجاز و غیرقانونی سکوت کرده است؟ آیا بعد از چندین روز پخش این آگهی نباید مدیران وزارت بهداشت نسبت به محتوای ادعاهای مطرح شده در آن تبلیغ واکنش نشان دهند؟

متأسفانه حتی موضوع پیش‌پاافتاده‌ای مبنی بر لزوم درج پروانه بهداشت محصولات آرایشی و بهداشتی در تبلیغات تلویزیونی و این نکته به محصول مورد بحث در آگهی خود اصلاً به داشتن چنین مجوزی حتی اشاره هم نمی‌کند، حساسیت مدیران را بر نمی‌انگیزد!

نمایش‌های آیینی ارزنده‌ترین سند فرهنگ تئاتر ملی ایران است

پیشکسوت نقال و پرده‌خوان کشورمان با تأکید بر آنکه نمایش‌های آیینی مهم‌ترین سند تجلی فرهنگ تئاتر ملی ایران است، گفت: بخش اعظمی از رفتارهای منبعث از فرهنگ دینی جامعه در نمایش‌های آیینی کشورمان قابل رصد است. مرشد ابوالفضل ورمز یار در گفت‌وگو با ایرنا گفت: آیین‌های نمایشی مختص ماه رمضان همچون آیین‌های بازتاب‌دهنده ارزش‌های معنوی و انسان‌ساز شاعر و معارف ماه صیام است. وی افزود: هر چند اجرای آیین‌های نمایشی نزد ایرانیان سابقه‌ای چندین هزارساله دارد اما مخاطبان در هر مواجهه با اجراهای این آیین‌ها گویی با بازآزادی تازه متولدشده مواجه هستند و می‌توانند تواتر و شورش و شوخ همراهی مخاطبان با اجراکنندگان این آیین‌ها را به وضوح مشاهده کرد.

ورمز یار درباره دلایل نو و تازه بودن هر بار مواجهه مخاطبان با این دست از آیین‌های نمایشی که پیشینه کهن و در عین حال آشنایی در فرهنگ ایرانی دارد، تأکید کرد: نباید فراموش کنیم رفتارهای ریشه‌دار در فرهنگ‌ها، خرده‌فرهنگ‌ها، باورهای ملی و دینی کشورهای صاحب تمدن در تار و پود زندگی افراد جامعه تنیده شده است و همین آشنایی زمینه احساس نزدیکی میان مخاطبان و اجراکنندگان را به گونه‌ای فراهم می‌آورد که گویی خود مخاطبان در حال اجرای این آیین‌ها هستند. به گفته مرشد ورمز یار مفاهیمی مانند ایمان، باور و ستایش پروردگار و معنات به عنوان بنیانی‌ترین مفاهیم جاری در معارف ماه رمضان، از جمله مهم‌ترین الگوهای مسلمانان به شمار می‌رود. وی خاطرنشان کرد: همین اصل است که باعث می‌شود وقتی مردم چه در جایگاه مخاطب و چه در جایگاه اجراکنندگان آیین‌ها نمایشی ماه رمضان قرار می‌گیرند تمام تلاش خود را برای تحقق الگوهای یاد شده و انتقال آن به دیگر افراد به کار گیرند.

نگاهی به فیلم «نبات» ساخته پگاه ارضی

کارگردان «نبات» در دام فمینیسم نیفتاده است

افشین علیار

مهم‌ترین نکته در فیلم نبات از تباط مخاطب با آن است به طوری که پگاه ارضی توانسته در قالب قصه‌ای منسجم و روایتی استاندارد یک ملودرام ساده و روان خلق کند، اساساً یک فیلم موفق در وهله اول باید قصه گوی خوبی باشد و بتواند مخاطب را با چارچوب‌های ساختاری‌اش آشنا کند و نبات به این موفقیت رسیده است، قطعاً پگاه ارضی به عنوان نویسنده و کارگردان درباره موضوع فیلم دغدغه داشته و چه خوب که او به عنوان یک فیلمساز زن در ساخت نبات در دام گرایشات فمینیستی نیفتاده است.

ارضی به عنوان فیلمساز فقط قصه‌اش را از زوایای گوناگون روایت می‌کند، اساساً می‌شود گفت که موضوع فیلم نبات تا حدودی تکراری به نظر می‌رسد اما شکل‌گیری روایت و لحن فیلم به هیچ و دگرگونی نیست و هسته مرکزی فیلم اگر چه نبات است اما رابطه سعید و سایه هم در ایجاد قصه مهم به نظر می‌رسد، فیلم از جای درستی آغاز می‌شود و شخصیت‌ها هم بر اساس کارکرد قصه معرفی می‌شوند، یک ملودرام با سه شخصیت اصلی که قرار است هر کدام از اینها فیلم را جلو ببرند.

نبات سه محور اصلی دارد و شناسه آن از رابطه نافرجام سعید و سایه شروع می‌شود. فیلمساز در نشان دادن رابطه پدر- فرزند به درستی پیش رفته است. ارضی برای رسیدن به هدف قصد داشته خرده روایت‌های دست و پاگیر را وارد جریان قصه نکند به همین دلیل ساختار فیلم نبات در جهت قصه‌پردازی جلو رفته است و اساساً نکته اضافی در فیلم نمی‌بینیم، حتی به کار و حرفه سعید هم اشاره‌ای ظریف می‌شود که فیلمساز می‌توانست بیشتر آن را نشان بدهد یا اینکه معلوم نمی‌شود آن رسید کلافه‌ای که در جیب سعید توسط نبات پیدا می‌شود چه کار کردی برای فیلم دارد، از سوی دیگر ارتباط سایه با نبات در کار گاه سفالگری یک باره دیده می‌شود که این می‌توانست با یک دیالوگ به مخاطب آگاهی بدهد که سایه چگونه به آن کار گاه سفال‌گری رفته و چگونه به نبات نزدیک شده است.

ارضی به عنوان فیلمساز زن به هیچ وجه پشت دو شخصیت زن فیلمش نمی‌ایستد بلکه در مقاطع زمانی این حق را به سعید می‌دهد که نمی‌خواهد سایه به نبات نزدیک شود، اما باز هم ارضی در نشان دادن رابطه سعید

و تلویزیونی می‌شود.

عزیزالله حمیدنژاد کارگردان پیشکسوت سینما و تلویزیون نسبت به رواج نقش فروشی در فیلم‌های سینمایی و سریال‌ها هشدار داد. پدیده نقش فروشی در سینما و تلویزیون، بارها از سوی دلسوزان هنر بازیگری مورد انتقاد قرار گرفته است؛ پدیده‌ای که هر روز بر دامنه آن افزوده می‌شود و باعث افت کیفیت تولیدات سینمایی و تلویزیونی می‌شود.

عزیز الله حمیدنژاد در گفت و گفت با «ایسنا» در این باره می‌گوید: متأسفانه من درباره نقش فروشی زیاد شنیده‌ام و بعضی از آثار را که نگاه می‌کنم مشخص است که نقش به صاحب نقش سپرده نشده است، یعنی آن نقش به آدم شایسته‌ای سپرده نشده است و اجرای بازی داد می‌زند که به نوعی گزینش شده که انگار پشت پرده مسائل مالی تعیین کننده بوده است.

این کارگردان که همواره در ساخت آثارش از بازیگران و نابازیگران جدید بهره برده است، ادامه داد: رواج نقش فروشی به روند کیفیت تولید در سینما و تلویزیون آسیب می‌زند و از طرفی بسیاری از بازیگران تئاتر که سال‌ها تلاش کرده و زحمت کشیده‌اند، به یک مرحله رسیدن‌اند که باید از آنها به عنوان استعداد‌های هنری بهره برداری شود، اما متأسفانه آنها منزوی می‌شوند، چراکه نمی‌توانند نقشی برای خود در این شرایط دست و پا کنند. به عقیده من کارگردان باید تلاش کند که از استعداد‌های شایسته و مناسب نقش‌ها استفاده کند و سرمایه‌سالاری در این میان نباید در انتخاب نقش‌ها نرسوشت ساز باشد.

و سایه کم می‌گذارند و همچنین به طور واضح مشخص نمی‌شود چرا سایه به ایتالیا رفته است که در چند سکانس دوتفره سعید و رؤیا این امکان وجود داشت که این مسئله مشخص شود اما در یک سکانس سایه دلیل مهاجرتش را دوست نداشتن سعید بعد از یک دقیقه دوم فیلم روی سکانس بعد آن را نفی می‌کند، ۱۵ دقیقه دوم سکانس نبات درباره سعید می‌شنویم. اینگونه شخصیت سعید عاشق سایه است، اما بهتر بود بیماری الزایمر سایه هنوز نمی‌شد چراکه این علت باعث شده تا سایه بعد از ۱۰ سال به فکر مادر بودنش بیفتد که این از احساسات مادرانه‌اش کاسته است، از سوی دیگر سعید بعد از دانستن بیماری سایه آرام‌تر می‌شود و حتی سراسر حلقه‌اش می‌رود اما علت این سکانس‌ها بیماری سایه است و چه خوب که فیلم وارد فضاسازی‌های بالیوودی نمی‌شود، اینکه نبات و سایه پر خوردم احساسی مادر و فرزنددی ۱۰ ساله ندارند

به فیلم کمکی بزرگی کرده است و نبات از آن طرح که سعید کشیده است می‌فهمد که مادرش رؤیا(سایه) بوده است، اینکه فیلمساز طلبکار شدن نبات نسبت به دروغ‌های سعید (مرگ مادرش) را نشان نمی‌دهد از ویژگی‌های مهم فیلم به حساب می‌آید و اضافه کنید که پایان‌بندی فیلم به هیچ وجه هبی‌اند نیست، اساساً این پایان نشان‌دهنده یک رابطه یا عشق نافرجام است که امیدواری به ایجاد رابطه را گورزد می‌شود.

با اینکه نگارنده دوست ندارد از این واژه استفاده کند اما فیلم نبات یک اثر شریف و قابل اعتماد است که در این بهر همت موضوعی و ساختاری می‌شود آن را با خیال راحت دید و اصلاً متوجه گذر زمان نشد، بازی هر سه بازیگر از ویژگی مهم این فیلم محسوب می‌شود.

هشدار کارگردان سریال «بانوی عمارت»

نقش فروشی در سینما و تلویزیون استعدادها را منزوی می‌کند

محمد صادقی

عزیزالله حمیدنژاد کارگردان پیشکسوت سینما و تلویزیون نسبت به رواج نقش فروشی در فیلم‌های سینمایی و سریال‌ها هشدار داد.

پدیده نقش فروشی در سینما و تلویزیون، بارها از سوی دلسوزان هنر بازیگری مورد انتقاد قرار گرفته است؛ پدیده‌ای که هر روز بر دامنه آن افزوده می‌شود و باعث افت کیفیت تولیدات سینمایی و تلویزیونی می‌شود.

عزیز الله حمیدنژاد در گفت و گفت با «ایسنا» در این باره می‌گوید: متأسفانه من درباره نقش فروشی زیاد شنیده‌ام و بعضی از آثار را که نگاه می‌کنم مشخص است که نقش به صاحب نقش سپرده نشده است، یعنی آن نقش به آدم شایسته‌ای سپرده نشده است و اجرای بازی داد می‌زند که به نوعی گزینش شده که انگار پشت پرده مسائل مالی تعیین کننده بوده است. این کارگردان که همواره در ساخت آثارش از بازیگران و نابازیگران جدید بهره برده است، ادامه داد: رواج نقش فروشی به روند کیفیت تولید در سینما و تلویزیون آسیب می‌زند و از طرفی بسیاری از بازیگران تئاتر که سال‌ها تلاش کرده و زحمت کشیده‌اند، به یک مرحله رسیدن‌اند که باید از آنها به عنوان استعداد‌های هنری بهره برداری شود، اما متأسفانه آنها منزوی می‌شوند، چراکه نمی‌توانند نقشی برای خود در این شرایط دست و پا کنند. به عقیده من کارگردان باید تلاش کند که از استعداد‌های شایسته و مناسب نقش‌ها استفاده کند و سرمایه‌سالاری در این میان نباید در انتخاب نقش‌ها نرسوشت ساز باشد.

مصطفی شاه‌کرمی

بعد از آنکه سال گذشته الیاس حضرتی، مصطفی کواکبیان و محمدعلی وکیلی، وی نامه سرگشاده‌ای خطاب به روحانی‌ها نوشت نکردن ویژه به رسانه‌ها گلایه کردند، حالا خبر می‌رسد که سال گذشته دولت به صورت کاملاً خودشود بیش از ۳۰ میلیارد ریال به حساب روزنامه‌های این سه نماینده مجلس واریز کرده است! روز ۲۱ اسفندماه سال گذشته بود که مدیران مسئول روزنامه‌های اعتماد، مردم‌سالاری و ابتکار از مطبوعات به عنوان «هی‌نهارتر و نیم‌تر و رسیدگی به وضعیت این «بیمار در حال احتضار» شدند. ۲۰۰ میلیون تومان و نیم‌نهارتر و نیم‌نهارتر و نیم‌نهارتر از گذشته به حال خود رها شده» تعبیر شد بود ظاهراً موه‌خوانی سه نماینده مجلس صاحب روزنامه در محضر روحانی مشمر نم واقع افتاده که توانسته‌اند همان سال از وزارت ارشاد دولت تدبیر و امید چنین